

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/96/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312206560
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2312206560.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Barcajová a sudkýň: Mgr. Renáta Gavalcová a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobkyne: A. F., nar. XX.X.XXXX, bytom P., V. XXX/XX, proti žalovanému: P. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom P., G. V. XXXX/X, zastúpeného advokátom: JUDr. Ľudovít Földes, so sídlom Bratislava, Domašská 11, o zrušenie podielového spoluvlastníctva, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 23C/102/2012-311 zo dňa 1.12.2015 - IV. výrok, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorou súd prvej inštancie podanie žalobkyne v časti širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva odmietol (IV. výrok) r u š í a v zrušenom rozsahu v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Odvolací súd konanie o vypratanie garáže z a s t a v u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (I. výrokom) zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie P. a to byt č. X nachádzajúci sa na poschodí 0, vchod 0, bytového domu so súpisným číslom XXX na parcele registra "C" parc. č. 734/50 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 369 m² s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na spoluvlastníckom podiele na pozemku v podiele 9220/100 000 - in v pomere k celku a nebytový priestor č. 2 nachádzajúci sa na poschodí 0, vchod 0 bytového domu so súpisným číslom XXX na parcele registra "C" parc. č. 734/50 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 369 m² s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckemu podielu na pozemku v podiele 2260/100 000 - in v pomere k celku, (II. výrokom) predmetné nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, (III. výrokom) uložil žalobkyni zaplatiť žalovanému 14.950,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, (IV. výrokom) podanie žalobkyne v časti širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva odmietol, (V. výrokom) konanie v časti žaloby žalobkyne o zaplatenie polovice výdavkov súvisiacich s užívaním bytu a vrátenie všetkých kľúčov zastavil, (VI. výrokom) konanie v časti vzájomného návrhu žalovaného o zaplatenie 5.350,- Eur zastavil, (VII. Výrokom) rozhodol o trovách konania tak, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 142 ods. 1, § 137 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, s poukazom aj na procesné ustanovenia § 43 ods. 2, § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že strany sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania, a to každý o rozsahu 1/2 - ice v pomere k celku, a ktoré nadobudli kúpnu zmluvou z 24.11.2011 v znení jej dodatku z 17.1.2012 za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 31.700 Eur. Podľa zhodného tvrdenia oboch strán bola skutočná kúpna cena dohodnutá vo

výške 40.000,- Eur, pričom časť kúpnej ceny bola vyplatená z úveru poskytnutého žalobkyni a zvyšná časť 8.300,- Eur mala byť vyplatená z peňažných prostriedkov žalovaného, ktorý mal zároveň zaplatiť rekonštrukciu. Zo zmluvy o stavebnom sporení z Prvej stavebnej sporiteľne a.s. bolo žalovanému vyplatených 17.474,- Eur. Žalovaný tvrdil, že žalobkyni na doplatok kúpnej ceny dal 10.000,- Eur, z ktorej mala žalobkyňa vyplatila predávajúcim 8.300,- Eur. Žalobkyňa tvrdila, že z týchto peňažných prostriedkov poukázala predávajúcim iba 6.500,- Eur, s odôvodnením, že predmet kúpy mal vady a v takomto zmysle aj predložila 30.4.2013 žalovanému návrh mimosúdnej dohody. Zo znaleckého posudku súdneho znalca Ing. Františka Orsága č. 98/2014 z 5.9.2014 vyplýva, že hodnota predmetných nehnuteľností k 5.9.2014 bola 29.900,- Eur, rekonštrukcia bytu neprebehla. Zistená cena znalcom nebola medzi stranami sporná, pritom sa zhodli aj nemožnosti reálnej delby nehnuteľností, ktoré v súčasnosti užíva výlučne žalobkyňa.

4. Právne súd prvej inštancie uzavrel, že žalobkyňa má záujem nadobudnúť nehnuteľnosti do jej výlučného spoluvlastníctva, a keďže podiely oboch strán na predmetných nehnuteľnostiach sú rovnaké, žalovanému mala prináležať suma rovnajúca sa polovici všeobecnej hodnoty spornej nehnuteľnosti zistenej znalcom vo výške 29.900,- Eur t.j. 14.950,- Eur. Žalobkyňa sa domáhala zohľadnenia miery investícií a teda tzv. širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Rozhodnutie súdu o zrušení a vyporiadani podielového spoluvlastníctva má však konštitutívnu povahu t.j. zakladá práva a povinnosti do budúcnosti a pretože právo na zaplatenie náhrady vzniká spoluvlastníkovi až právoplatnosťou rozsudku nie je započítanie v danom prípade možné. Nebolo možné znížiť výšku sumy, ktorú má žalobkyňa zaplatiť žalovanému za prikázaný spoluvlastnícky podiel započítaním pohľadávky žalobkyne proti žalovanému, titulom vložených investícií do jeho podielu. Pretože tieto dva nároky neboli vyjadrené samostatnými výrokmi, poučil súd žalobkyňu za akých podmienok je možné vykonať širšie vysporiadanie podielového spoluvlastníctva (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. NS ČR 22Cdo 1640/2006, sp. zn. 22 Cdo 4527/2010, sp. zn. 22 Cdo 1927/2004). Žalobkyňa však svoje podanie riadne nedoplnila, a preto okresný súd nemohol k jej argumentácii prihliadnuť a znížiť sumu zodpovedajúcu prikázanému spoluvlastníckemu podielu žalovaného ani o nespornú časť. Preto podanie žalobkyne v tejto časti odmietol a o nároku na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nerozhodol. Súd podielové spoluvlastníctvo strán zrušil, predmetné nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne a zároveň ju zaviazal vyplatiť žalovanému sumu 14.950,- Eur, ktorá predstavuje hodnotu jeho spoluvlastníckeho podielu, určenú znaleckým dokazovaním (z celkovej hodnoty nehnuteľnosti 29.900,- Eur) do 3 dní od právoplatnosti. Vzhľadom k väčšiemu počtu nárokov o náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

5. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v celom rozsahu odvolanie, avšak zároveň uviedla, že voči I., II., III., V., VI., VII. výrokom námietky nemá, keďže sa domnieva, že IV. výrok je závislý výrok od ostatných výrokov. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť v časti, tak že (IV. výrok), žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 12.600,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a je povinný vypratať garáž do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Argumentovala tým, že uznesením zo dňa 8.10.2015 bola vyzvaná, aby návrh na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva doplnila v lehote 10 dní, čo aj urobila v domnení, že to bolo správne. Jej podanie bolo rozsudkom odmietnuté, a preto v zmysle § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku podanie doplnila (v rámci podaného odvolania voči rozsudku) s odôvodnením, že nehnuteľnosti boli kúpené za 38.200,- Eur, financované sumou 31.700,- Eur, ktorú platila z hypotekárneho úveru a sumou 6.500,- Eur, ktorú investoval žalovaný (dodatkom ku kúpnej zmluve zo dňa 19.1.2011 sa mal zaplatiť doplatok vo výške 8.300,- Eur). Žalovaný mal ako podielový spoluvlastník investovať 19.100,- Eur (polovica 38.200,- Eur). Keďže jeho investícia bola 6.500,- Eur, sumu 12.600,- Eur investovala žalobkyňa do jeho podielu. Ďalej žiada žalovanému uložiť povinnosť vypratať garáž.

6. Žalovaný odvolanie nepodal k odvolaniu žalobkyne uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny vo všetkých jeho výrokoch (I., II., III., IV., V., VI., VII.), a preto ho navrhuje potvrdiť. Odvolanie žiada odmietnuť lebo je neopodstatnené, zmätočné a nepreskúmateľné. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 824,51 Eur (dva úkony právne služby á 357,54 Eur + 2 x režijný paušál á 8,58 Eur). V súvislosti s vynaložením investícií spoluvlastníkov na spoločnú vec a s tvrdením žalobkyne, že IV. výrok rozsudku o širšom vyporiadani podielového spoluvlastníctva závisí od ostatných výrokov poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo 204/2010 s tým, že o takomto nároku je potrebné rozhodnúť samostatným výrokom; je vylúčené vykonať jeho zohľadnenie v rámci rozhodovania o náhrade za spoluvlastnícky podiel. Žalobkyňa

nemôže od žalovaného žiadať zaplatenie žiadnej peňažnej sumy z titulu jej investícií do zhodnotenia spoluvlastníckeho podielu žalovaného, lebo k žiadnej takej investícii zo strany žalobkyne nedošlo. Keby k zhodnoteniu došlo jej nárok je podľa § 101 Občianskeho zákonníka v 3 ročnej premlčacej dobe premlčaný. Žalobkyňa v podstate požaduje v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva zaplatenie časti jej úveru v sume 12.600,- Eur, v dodatočne až v odvolaní proti rozsudku pozmenenej žalobe (IV. výrok). Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/253/2012 a uznesenie NS SR sp. zn. 4MCdo 12/2001. Žalobkyňa si nepodala žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka spočívajúcu v zaplatení časti jej úveru proti žalovanému počas trvania preskúmaného konania a žalovaný namieta premlčanie toho jej práva podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Toto jej právo je premlčané už v 2 ročnej subjektívnej lehote ku dňu 23.1.2014, prípadne ku dňu 26.3.2014 už aj v 3 ročnej objektívnej lehote ku dňu 23.1.2015, prípadne ku dňu 23.3.2015. V súvislosti s vypratáním garáže má za to, že o tom môže súd rozhodnúť na základe samostatne podanej žaloby vlastníkom po nadobudnutí vlastníckeho práva, t. j. po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, do tej doby nie je žalobkyňa aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby na vypratanie.

7. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne sa žalobkyňa vyjadrila (podanie zo dňa 5.3.2016 na č. I. 337), že využila svoje právo a petit žaloby doplnila v zmysle výzvy súdu, ak by to nebolo možné, bolo by jej zákonné právo odopreté. Výrok IV. je závislý od ostatných výrokov nie rozsudku (ako to doplnil žalovaný), ale petitu žaloby, pretože doplňovala petit žaloby a nie petit rozsudku. Z dôvodu, že jej podanie bolo odmietnuté až rozsudkom, nemohla svoje podanie podľa § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku riadne pred vynesením rozsudku doplniť. V prípade, že by to nebolo možné, bolo by jej zákonné právo odopreté. Odôvodnenie odvolania vychádza z vykonaného dokazovania, vyčíslila sumu 12.600,- Eur, čo boli jej vložené investície do nadobudnutého podielu žalovaného na nehnuteľnostiach. Poskytnutý úver boli jej finančné prostriedky, ktoré všetky investovala do kúpy nehnuteľnosti. Nehnuteľnosti boli kúpené za 38.200,- Eur, z toho jej investícia bola 31.700,- Eur, investícia žalovaného 6.500,- Eur. Nesúhlasí s vyjadrením žalovaného, že sa domáha zaplatenia časti úveru v sume 12.600,- Eur, čo nebolo predmetom dokazovania a ani predmetom žaloby. Žalobu v časti vypratania garáže žalovaným berie späť. Požadované trovy žalovaného za odvolacieho konania navrhla zamietnuť.

8. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne sa žalobkyňa vyjadrila tak (podanie zo dňa 18.2.2017), že výrok IV. je závislý od ostatných výrokov nie rozsudku (ako to doplnil žalovaný), ale petitu žaloby, pretože doplňovala petit žaloby a nie petit rozsudku. Z dôvodu, že jej podanie bolo odmietnuté až rozsudkom nemohla svoje podanie podľa § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku riadne pred vynesením rozsudku doplniť. V prípade, že by to nebolo možné, bolo by jej zákonné právo odopreté. Odôvodnenie odvolania vychádza z vykonaného dokazovania, vyčíslila sumu 12.600,- Eur, čo boli jej finančné prostriedky investované do podielu žalovaného na nehnuteľnostiach. Jej investícia do kúpy bola 31.700,- Eur, investícia žalovaného 6.500,- Eur. Nejedná sa ani o zhodnotenie investícií/ nejedná sa ani o zaplatenie jej úveru, ani o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ani na jednom pojednávaní sa o tom nehovorilo. V rámci širšieho majetkového vyporiadania ide o investície do kúpy nehnuteľnosti, podľa vykonaného znaleckého dokazovania. Žalobu v časti vypratania garáže berie späť.

9. K vyjadreniu žalobkyne k vyjadreniu žalovaného sa žalovaný vyjadril (podanie zo dňa 15.3.2017 na č.l. 347), že zotrúva na potvrdení všetkých výrokov napadnutého rozsudku a uplatňuje si nárok na priznanie náhrady trov odvolacieho konania.

10. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP. Keďže ale odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho podania bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo, za účinnosti skoršej

úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 CSP), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

11. Podľa § 41 OSP (obdobne akt. § 124 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu), každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený).

12. Podľa § 379 písm. a) CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý.

13. Podľa § 212 ods. 2 písm. b) OSP, súd nie je viazaný rozsahom odvolania v prípadoch, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý.

14. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia v odseku 12 a 13 závislé výroky sú také, ktoré nemôžu existovať bez hlavného výroku, sledujú ho, t.j. sú od neho závislé. Pokiaľ by bol hlavný výrok zmenený alebo zrušený, je závislý výrok sám osebe neudržateľný. Aj v prípade, že by takýto výrok nebol samostatne napadnutý podaným odvolaním, súd ho v rozsahu § 379 CSP preskúma.

15. V preskúmvanej veci sa jedná o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle, v ktorom je nárok žalobkyne ohľadne (investícií) uplatnený samostatne, nie je podmienený jeho uplatnením v konaní o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Pritom širšie vyporiadanie spoluvlastníctva nemá výslovnú oporu v Občianskom zákonníku, ktorá by podriaďovala rozhodnutie o ňom všeobecnému režimu výroku o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva. Jedná sa o nároky samostatné, ktoré môžu byť uplatnené nezávisle mimo konania o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Uvedený záver z hľadiska oddeliteľnosti právoplatnosti jednotlivých výrokov sa týka nielen vzťahu zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva v užšom zmysle na strane jednej a vyporiadanie spoluvlastníctva v širšom zmysle na strane druhej (v danom prípade výrok o investíciách), ale tiež samostatnosť jednotlivých výrokov, ktorými súd rozhoduje o samostatne uplatnených nárokoch na vyporiadanie investícií, prípadne iných nárokov spojených s vecou v podielovom spoluvlastníctve (pozri rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo/4527/2010 z 26.2.2013). S ohľadom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s názorom žalobkyne, že napadnutý IV. výrok je výrokom závislým od ostatných výrokov petitu (napadnutého rozsudku).

16. Odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa podala odvolanie iba proti výroku IV. napadnutého rozsudku, keď podané odvolanie posúdil podľa jeho obsahu (§ 124 CSP), ktorým súd prvej inštancie odmietol jej podanie v časti širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pritom žalobkyňa výslovne uviedla, že voči výrokom I., II., III., V., VI., VII. nemá žiadne námietky. Vo vzťahu k výrokom I., II., III., V., VI., VII. rozsudku súdu prvej inštancie nemá odvolací súd ani oprávnenie k ich prieskumu, pretože tieto, ako je vysvetlené vyššie, keďže odvolaním neboli napadnuté, nadobudli právoplatnosť a nestali sa ani predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného OSP, aktuálne § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 OSP, akt. § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 201 a 202 OSP, akt. § 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP, akt. § 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. f) OSP, ktoré má ekvivalent v § 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu voči napadnutému IV. výroku rozsudku je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho zrušenie v napadnutej časti postupujúc podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s čl. 4 a čl. 17 základných princípov CSP.

18. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, ak podanie žalobkyne v časti širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva odmietol (IV. výrok) s poukazom na odvolaciu argumentáciu žalobkyne, ktorá podaným odvolaním navrhla napadnutý výrok

zmeniť tak, že žalovaný je jej povinný zaplatiť sumu 12.600,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

19. Podľa § 210a Občianskeho súdneho poriadku (obdobne § 376 CSP), uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok alebo uznesenie, z ktorého nenadobudla dosiaľ práva iná osoba ako odvolateľ, alebo uznesenie, ktorým bolo uložené poriadkové opatrenie (§ 53), alebo uznesenie o odmietnutí návrhu na začatie konania (§ 43 ods. 2, § 78c ods. 3), alebo uznesenie o zastavení konania o dedičstve, alebo uznesenie podľa § 75a, môže na odvolanie zmeniť priamo súd prvého stupňa, pokiaľ odvolaniu v celom rozsahu vyhovie.

20. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

21. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

22. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

23. Odvolací súd poukazuje i na to, že obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94).

24. Porušením práva na spravodlivý proces je možné podľa odvolacieho súdu chápať i taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd strane znemožní realizáciu tých práv, ktoré jej priznával Občiansky súdny poriadok, teraz už Civilný procesný poriadok za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými predpismi.

25. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

26. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie nevyužil možnosť danú mu podľa citovaného ustanovenia v odseku 19, hoci žalobkyňa podaným odvolaním doplnila svoju žalobu v časti, o ktorej bolo napadnutým výrokom IV. rozsudku rozhodnuté o jej odmietnutí, a to spôsobom, na ktorý ju súd prvej inštancie vyzval uznesením č. k. 23C/102/2012-282 zo dňa 8.10.2015.

27. S poukazom na vyššie uvedené je potom nesporné, že žalobkyňa podaným odvolaním postupovala (aj) v zmysle výzvy súdu prvej inštancie (uznesenie č. k. 23C/102/2012-282 zo dňa 8.10.2015) a doplnila svoju žalobu v časti širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva, a teda riadne uplatnila svoj nárok so všetkými náležitosťami, čo je nevyhnutnou podmienkou, aby sa súd prvej inštancie mohol jej nárokom v konaní zaoberať, a teda okrem iného posúdiť jej nárok z hľadiska jeho povahy.

28. Odvolací súd sa stotožnil v tejto časti s odvolacou argumentáciou žalobkyne a v dôsledku odstránenia vady týkajúcej sa nároku žalobkyne na širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, mu neostávalo nič iné, než IV. výrok rozsudku súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) OSP zrušiť v spojení s čl. 4 a čl. 17 základných princípov CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie v časti IV. výroku na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali

do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

30. Povinnosťou prvoinstančného súdu v ďalšom konaní, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude už podľa aktuálne účinného CSP prejednať nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 12.600,- Eur, vykonať náležité dokazovanie a potom vo veci rozhodnúť, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdi z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení, pričom rozhodnutie náležite odôvodni v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

31. Žalobkyňa v rámci odvolacieho konania žiadala uložiť žalovanému povinnosť vypratať garáž (nový žalobný nárok), avšak ešte do rozhodnutia odvolacieho súdu podaním zo dňa 5.3.2016 zobrala svoju požiadavku späť a navrhla konanie o tejto požiadavke zastaviť.

32. Podľa § 378 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

33. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

34. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

35. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

36. V zmysle § 145 v spojení s § 146 veta druhá a § 378 CSP odvolací súd konanie o vypratanie garáže zastavil, keďže žalobkyňa využila svoje právo podľa § 145 CSP a žalobu o tomto nároku späťvzala.

37. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), nakoľko nesprávne rozhodnutie s nutnosťou jeho zrušenia zakladá povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

38. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nie je možné napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).